

Die vrees van die Here

“Die beginsel van die wysheid is die vrees van die HERE, en kennis van die Heilige is verstand” - Spr. 9:10.

Die **vrees** van die Here is die mees elementêre van ware godsdienst. Dit is egter juis hierdie elementêre waarheid wat vandag deur baie vergete is. Ons sien hoe die Here geminag word, juis daar waar mense besig is met aanbidding. Ons sien hoe Hy geminag word in die wyse waarop mense sy Woord hanteer. Maar ons sien ook die minagting van die Here in die alledaagse lewe van soveel wat hulself Christen noem. Daarom wil ons graag weer opnuut besin wat dit beteken om die HERE te vrees en die Heilige te ken.

Wat beteken dit om die Here te vrees?

Die Hebreeuse woord wat ons met “**vrees**” vertaal, kom voor in sinne soos:

“...ek is bang vir hom, dat hy sal kom en my doodslaan...” - Gen. 32:11

“...Adónia is **bevrees** vir koning Salomo...” - 1 Kon. 1:51

“Toe is die stamhoofde van Edom verskrik, bewing het die magtiges van Moab aangegryp. Al die inwoners van Kanaän het gebewe. Verskrikking en vrees het op hulle geval” - Eks. 15:15,16

Dieselfde Hebreeuse woord wat met vrees vertaal word (of met woorde soos bang, **bevrees**, ens.), word ook gebruik waar die Skrif praat oor die vrees van die HERE.

Net so word die Griekse woord wat ons met “**vrees**” vertaal, gebruik in sinne soos:

“Dit is 'n spook! En hulle het geskreeu van **vrees**” - Matt. 14:26

“...sy gedaante was soos weerlig en sy kleding wit soos sneeu. En uit **vrees** vir Hom het die wagte gebewe en soos dooies geword” - Matt. 28:3,4

“...en mense se harte beswyk van **vrees**...” - Luk. 21:26

“Moenie **vrees** vir die wat die liggaam doodmaak, maar die siel nie kan doodmaak nie; maar **vrees** Hom liever wat die siel sowel as die liggaam kan verderwe in die hel” - Matt. 28:28.

Nou is dit weereens in die Grieks hierdie woord wat gebruik word vir die “**vrees**” van die Here.

Dit sou verkeerd wees om “die vrees van die HERE” te vertaal met “die dien van die Here” soos in die '83-vertaling van die Bybel gebeur het. Want iemand wat God nie vrees nie, kan steeds dink dat hy die Here dien. Die **vrees** vir die HERE gaan nie oor diens as sodanig nie, maar oor die wyse waarop Hy gedien moet word. Hy wil hê dat ons sy grootheid, gedugtheid en vreeslikheid moet ken, sodat ons vervul sal wees met 'n heilige ontsag en met die hoogste eerbied vir sy Naam. Hy wil waarlik hê dat ons sy Naam moet **vrees**.

Dit beteken nie dat ons uit angs vir God van Hom moet wegvlug nie, maar juis dat ons met vrees en bewing sy aangesig sal soek. Selfs wanneer ons sy lof besing, is dit nooit sonder die vrees van sy Naam nie. Ook wanneer ons bly is in die Here, is ons bly met vrees. Soos Ps. 2:11 ook sê:

“Dien die HERE met vrees, en juig met bewing”. Juis wanneer ons Hom liefhet sal ons sy grootheid in gedagte hou.

In beide Ou- en Nuwe Testament word die vrees van die HERE met groot nadruk beklemtoon. Wie Hom nie vrees nie, kan Hom nie dien nie. Die God van die Nuwe Testament is dieselfde gedugte God wat Homself by Sinai geopenbaar het in donder, weerlig en in ’n verterende vuur. Hy het nie verander nie. Die vrees vir sy heilige Naam bly dieselfde tot in ewigheid.

Maar die mens wil Hom graag anders sien. In ons eie dag wil die mens ’n gemaklike god hê. Onder die jonger geslag wil baie hul god sien met poniestert en oorbel. Dit moet ’n god wees wat hou van “gospel” en van “cool” eredienste. Of God word voorgestel as ’n god wat net liefde is en daarom geen mens in die hel sal werp nie. Onder klein kindertjies word weer ’n Liewe-Jesus beeld geskep van God. En daar is nog talle ander populêre godsbeelde wat die mens vir homself maak.

Die Skrif leer ons egter dat dit ons hoogste wysheid is om die Here te vrees. Wie Hom nie vrees nie, is sonder verstand. Al sou iemand baie kennis hê, en al sou hy ywerig baie dinge doen in die Naam van die Here, en al sou hy bo ander uitstyg in alles wat hy doen, is hy sonder die vrees van die Here maar net ’n hoogmoedige dwaas. Ware wysheid word net gevind by mense wat die vrees van die Here ken.

Die vrees van die Here bepaal alles wat ons doen; ook die manier van doen. Wie die Here vrees, vlug vir die sonde - nee, vlug met bewing vir die sonde! Soos die gelowige Dawid sê in Ps. 119:120: “My vlees sidder van skrik vir U, en ek vrees vir u oordele”. Ja, die vrees van die Here bepaal wat ons doen, maar ook hóé ons dit doen. Hy vra dat ons Hom dien met eerbied en vrees, want Hy is ’n verterende vuur (Hebr. 12:28,29).

Wie die Here vrees, is nederig en ken sy eie nietigheid. Daarom bepaal die vrees van die Here ook ons ootmoedige omgang met mekaar, soos Ef. 5:20 sê dat ons aan mekaar onderdanig moet wees in die vrees van die Here. Ons gehoorsaamheid aan albei tafels van die wet word dus bepaal deur die vrees van die Here.

Wat beteken dit om die heilige te ken?

Weens die lengte van hierdie artikel kan ons nie ingaan op die betekenis van God se heiligheid nie. Ons kan net kortliks noem dat sy heiligheid wys op sy sondelose volmaaktheid, sy geregtigheid, sy verterende toorn teen die sonde, en sy goddelike heerlikheid. Om Hom so te ken lei tot die vrees van sy Naam. Om Hom te ken, is meer as die blote ken van feite. Kennis van God wys op intieme omgang met God. Iemand wat nie in die vrees van die Here wandel nie, ken die Here nie; al sou hy hoeveel inligting oor die Here nagelees het.

Ons teks sê:

“Die beginsel van die wysheid is die vrees van die HERE, en kennis van die Heilige is verstand”.

In hierdie vers word wysheid en verstand as sinonieme gebruik, terwyl die vrees van die Here nader bepaal word deur kennis van die Heilige. Wanneer ons die Here ken as die Heilige God, sal ons nie anders kan as om Hom te vrees nie. Net soos wysheid en verstand saamgaan, gaan die vrees van die Here saam met kennis van sy heiligheid.

Dit is insiggewend om in hierdie verband Job 28:28 te vergelyk. Daar staan:

“Kyk, die vrees van die Here is wysheid; en om van die kwaad af te wyk, is verstand”.

Wysheid en verstand word weer saam genoem as sinonieme, terwyl die vrees van die Here dié keer nader bepaal word deur ’n heilige lewenswandel. Dit sê egter dieselfde as Spr. 9:10, want kennis van die Heilige en ’n heilige lewenswandel is deel van dieselfde pakket. Wie Hom ken as die Heilige, leef heilig. Dit is wysheid. Wie heilig leef, het waarlik verstand. Maar wie sondig, is ’n dwaas.

Net soos in Spr. 9:10 word die vrees van die Here verbind aan heiligheid. Dit is geen uitsondering nie. Die vrees van die Here staan telkens in verband met heiligheid. Daarom sê Ps. 19:10: "Die vrees van die Here is rein".

Net soos wysheid en verstand een is, is die vrees van die Here verbind aan die kennis van sy heiligheid.

Samevattend

Die **vrees** van die Here is die verstand om heilig te leef. Wie in die vrees van die Here heilig leef, het die hoogste wysheid en verstand gevind. Sonder die vrees van die Here is al die mens se kennis en verstand egter niks anders as dwaasheid nie.

Wanneer die mens so verwaand is dat Hy God nie vrees nie, is ook al sy godsdienst afgodery - al dien hy sy eie beeld van God met hoeveel ywer!

Daarom is dit nodig dat ons die Here so sal ken soos Hy Homself aan ons geopenbaar het, as die grote, gedugte en heilige God. Laat ons Hom dan ook in opregtheid vrees en dien met heilige eerbied.

Mendel Retief

© 2016
www.christelikemedia.org